CURTEA DE APEL NORD

Dosarul nr. 1a-415/2025 Judecătoria Drochia, sediul Central
1-24100117-03-1a-10072025 Judecător: Corina Tăbăcaru

D E C I Z I E
În numele Legii

09 aprilie 2026 mun. Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Nord
În componența:
Președintele completului, judecătorul: Ion Talpa
Judecătorii: Aurelia Andronache și Ecaterina Arseni
Grefier Rodica Oceredniî
Cu participarea:
Procurorului Liliana Pasat
Avocatului Iurie Vrabii

a judecat în ședință de judecată publică în ordine de apel, prin intermediul videoconferință, apelul avocatului Iurie Vrabii în interesele inculpatului Cebotari Stanislav și apelul suplimentar al avocatului Iurie Vrabii în interesele inculpatului Cebotari Stanislav, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Drochia, sediul Central din 20 iunie 2025, în cauza penală de învinuire a lui:

Cebotari Stanislav ***,** a.n. *****, c/p *****, originar din sat. *****, domiciliat în or. Drochia, *****, căsătorit, la întreținere doi copii minori, studii medii incomplete, neangajat în câmpul muncii, nesupus serviciului militar, cetățean al Republicii Moldova, anterior judecat:

- prin sentința Judecătoriei Bălți din 11.04.2011 în baza art. 188 alin. (2), lit. lit. b), f) Cod penal, cu aplicarea art. 79 Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa cu închisoarea pe termen de 5 (cinci) ani, cu suspendarea executării condiționate a pedepsei pe un termen de probă de 3 (trei) ani;

- prin sentința Judecătoriei Bălți din 03.06.2019, în baza art. 264^1 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 150 (una sută cincizeci) ore, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 (trei) ani;

- în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (4) Cod penal *(în redacția Legii nr. 138 din 19 iulie 2018)*,

Termenul de judecare a cauzei:
În instanța de fond: *06.09.2024 - 20.06.2025;*
În instanța de apel: *10.07.2025 - 09.04.2026.*

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele apelului, materialele cauzei, opiniile participanților la proces și prevederile legale, pentru expunere asupra apelului, Colegiul penal, -

C O N S T A T Ă:

Soluția și argumentele instanței de fond:

Prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Central din 20 iunie 2025, Cebotari Stanislav, a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (4) Cod penal (în redacția Legii nr. 138 din 19 iulie 2018), fiindu-i stabilită pedeapsa cu închisoarea pe un termen de 6 (şase) luni.

În temeiul art. 90 alin. (1) Cod penal, a fost suspendă condiționat executarea pedepsei penale aplicată lui Cebotari Stanislav pe un termen de probațiune de 1 (un) an, dacă nu va săvârși o nouă infracțiune, şi, prin respectarea condițiilor probațiunii va îndreptăți încrederea ce i sa acordat.

În baza art. 90 alin. (6), lit. a) Cod penal, Cebotari Stanislav s-a obligat să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta.

Măsura preventivă aplicată inculpatului Cebotari Stanislav – obligarea de a nu părăsi țara, prin ordonanța de aplicare a măsurii preventive din 02 septembrie 2024, urmează a fi menținută până la expirarea de drept a acesteia.

S-a încasat de la Cebotari Stanislav în beneficiul Statului suma de 306 (trei sute șase) lei, cu titlu de cheltuieli de judecată.

În conformitate cu art. 157 alin. (2) Cod de procedură penală, după rămânerea definitivă a prezentei sentințe, mijloacele materiale de probă recunoscute în această calitate urmează a se păstra la dosarul penal pe tot termenul de păstrare a lui.

Pentru a se pronunța cu sentința în cauză instanța de fond, *în fapt*, a constatat că, Cebotari Stanislav, nedeținând permis de conducere prin ce a încălcat cerințele pct. 10 alin. (2), lit. a) din Regulamentul Circulației Rutiere, că persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus, la data de 15 aprilie 2024, în intervalul de timp de la ora 13:00 până la ora 14:00, a condus în stare de ebrietate vehiculul de model „Nissan

Almera”, cu numerele de înmatriculare *****, pe traseul din or. Drochia, str. *****nr. 47, prin ce a încălcat prevederile pct. 14 lit. a) conducătorul de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate a Regulamentului Circulației Rutiere şi fiind supus testării alcoolscopice cu analizatorul concentrației de etanol în aerul expirat de tip „Drager Alcotest„ rezultatul testării a fost de 0,34 mg/1, care potrivit art. 134^{12} alin. (3) din Codul penal constituie stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Potrivit procesului-verbal nr. 14 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate şi naturii ei din data de 15.04.2024 la Cebotari Stanislav s-a stabilit stare de ebrietate cu grad avansat.

Ulterior, pentru confirmarea şi aprecierea stării de ebrietate, inculpatul Cebotari Stanislav a fost condus la Spitalul raional Drochia, unde i s-a propus petrecerea examenului medical, în vederea stabilirii stării de ebrietate şi a naturii ei, precum şi recoltarea probelor biologice de sânge şi fiind de acord cu această procedură fiindu-i prelevate probe biologice de sânge, s-a constatat alcool etilic conform raportului de expertiză judiciară nr. 202406P0198 din 23.04.2024 în cantitate de 0,63 g/1, dar din punct de vedere teoretic, ținând cont de faptul că, din organismul uman alcoolul etilic se elimină în mod fiziologic în cantitate medie de 0,13 g/1 pe oră, ultimul la momentul conducerii mijlocului de transport, orele 13:20 la data de 15.04.2024 putea avea o concentrație de alcool etilic în sânge de cca 0,94 g/1, ce corespunde stării de ebrietate cu grad avansat, conform prevederilor art. 134^{12} Cod penal şi la momentul conducerii la ora 13:50 min. la data de 15.04.2024 putea avea o concentrație de alcool etilic în sânge de cca 0,87 g/1, ce corespunde stării de ebrietate cu grad avansat, conform prevederilor art. 134^{12} Cod Penal.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept* faptele inculpatului Cebotari Stanislav întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 264^{1} alin. (4) Cod penal *(în redacția Legii nr. 138 din 19 iulie 2018) – conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentrație de alcool în sânge ce depășește 0,7 g/l sau de vapori de alcool în aerul expirat ce depășește 0,35 mg/l, săvârşite de către o persoană care nu deține permis de conducere ori care este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport sau în privința căreia a fost anulat dreptul de a conduce mijloace de transport.*

Solicitările apelantului:

Nefiind de acord cu sentința în cauză, avocatul Iurie Vrabii în interesele inculpatului Cebotari Stanislav, a contestat-o cu apel, solicitând admiterea apelului, casarea sentinței Judecătoriei Drochia, sediul Central din 20 iunie 2025, și pronunțarea unei noi hotărâri privind dispunerea achitării lui Cebotari Stanislav, din lipsa faptului infracțiunii.

În motivarea apelului s-a invocat că inculpatul Cebotari Stanislav fiind audiat în instanța de fond a relatat că la data de 15.04.2024 nu el, ci alta persoana a condus automobilul. El era treaz. A urcat în ospeție la *****, unde a consumat alcool. La ieșire a fost întâlnit de polițiști, care l-au condus la sediul poliției, unde a fost testat cu etilotestul „Drager", constatându-se concentrația de 0,34 mg/1, iar mai apoi în incinta spitalului i-au fost recoltate probe biologice de sânge, fiind constatată concentrația de 0,63 g/l. Pledează nevinovat.

La fel, în susținerea acuzării a fost plasată concluzia expertului medico-legal toxicolog, precum că dacă în proba de sânge a lui Cebotari Stanislav la ora 15.45 se constata concentrația de 0,63 g/1, teoretic la ora 13.20 putea avea concentrația de 0,94 g/l. Nu „avea", dar „putea avea", adică lipsește o concluzie exactă și fermă.

Mai mult ca atât, fiind audiat în ședință de judecată medico-legist toxicolog, a menționat că admite, ca la ora când inculpatul s-a ridicat în ospeție la *****, putea fi concentrația O. D-lui de asemenea admite ca verosimilă versiunea înaintată de către inculpat, că dacă persoana fiind trează, începe a consuma alcool la orele 13.20, pînă la ora 15. 45 concentrația de alcool în sânge se poate ridica de la 0 la 0, 63 g/l. Multitudinea de variații posibile de concentrație a alcoolului în sânge depinde de un șir de factori, ca: sexul persoanei, vârsta, starea sănătății, cum are loc metabolismul, cât alcool a consumat, în cît timp, de ce tărie era alcoolul, starea psiho-emotională, temperatura anturajului, era persoană odihnită sau epuizată și de alți factori.

La fel, prima instanța în capitolul VII al sentinței contrar prevederilor art. 101 Cod de procedura penală acordă o prioritate nemotivată concluziei expertului, apreciind-o ca întemeiată științific. Însă anumite deziderate ale expertului, expuse în cadrul audierii în ședința au fost apreciate deja nu ca științifice, ci "având conotație speculative și teoretice" date în context ipotetic și nu au valoare științifică, deci nu au valoare probatorie".

Distinct, se invocă că în calitate de specialist în drept, chiar și foarte competent, ar fi într-atît de competent, ca să aprecieze pe cât de științifice sunt afirmațiile expertului licențiat în toxicologie, ce face acordarea priorității unor probe față de altele neîntemeiate, ca și concluzia instanței referitor la vinovăție.

Subsecvent, se invocă că declarațiile martorului *****, care a presupus, că Cebotari Stanislav a condus automobilul în stare de ebrietate nu sunt relevante, deoarece ea nu are capacitate de expert. Concluzia privind starea de ebrietate a lui Cebotari a întemeiat-o prin frază: „Un om treaz nu vorbește așa", însă nu a invocat miros de alcool, mers clătinat, impedimente de vorbire și nici un alt semnalment al stării de ebrietate.

Prin urmare, consideră că versiunea relatată de către inculpatul Cebotari Stanislav s-a confirmat în ședință de judecată de un șir de martori ai acuzării:

*****, Bruma Igor, care au afirmat, că Cebotari Stanislav a urcat la volan treaz, iar aflându-se în ospeție a consumat alcool.

Declarații analogice a făcut la urmărirea penală și *****, care a confirmat versiunea că concentrația de alcool la Cebotari Stanislav avea tendința de creștere și nu de descreștere după teoria expertului și testul „Drager”, efectuat la ora 15.26 când s-a constatat doar 0,34 mg/l în aerul expirat, adică o concentrație ce corespunde unei stări de ebrietate mai puțin avansate decât la ora 15:45, când în sânge s-a constatat 0,63 g/1.

La fel, conform modificărilor în legislația penală, intrate în vigoare la 07.09.2024, concentrația de alcool în aerul expirat, indicată în învinuire și rechizitoriu de 0,34 mg/l nu mai este urmărită penal, și nu poate servi temei pentru condamnarea inculpatului. Respectiv, instanța a evitat să aplice principiul retroactivității legii mai blânde.

În concluzie, se invocă faptul, că la orele 13.00-14.00 (cum e formulat în învinuire și în fabula pretins stabilită din sentință) automobilul cu care au sosit condamnatul și doi martori pe str. Independentei, 47^{v} a fost condus de către ***** și nu de către Cebotari Stanislav, poziție confirmată prin declarațiile lui Cebotari Stanislav, Bruma Igor și *****, și doar *****, cu care Cebotari a avut conflict, urmând a fi apreciate critic, a declarat, ca ultimul a condus.

La fel, Cebotari, Bruma, Filipovici și ***** confirmă că Cebotari Stanislav a consumat alcool doar la domiciliul lui Țurcanu, adică după ce automobilul a fost oprit și parcat. De asemenea expertul a admis, că Cebotari Stanislav la ora 13:00 (indicată în învinuire și în sentință) putea fi treaz. Mai mult ca atât, constatarea concentrației de 0,34 mg/l în aerul expirat, o concentrație, ce la moment corespunde unui grad neavansat de ebrietate, anterioară prelevării de sânge, când s-au constatat 0,63 g/l, ce contrazice corectitudinea aplicării de către expert în raport a calculului după formula de creștere inversată a concentrației de alcool.

Ulterior, avocatului Iurie Vrabii în interesele inculpatului Cebotari Stanislav a depus apel suplimentar prin care a relatat că prima testare alcoolscopică a lui Cebotari Stanislav a fost efectuată la ora 15:26, iar probele biologice s-au prelevat la 15:45, pe când expertul a concluzionat ce concentrația de alcool putea avea condamnatul la ora 13:20, apoi la 13:50.

Astfel, instanța a constatat că Cebotari Stanislav a condus automobilul în stare de ebrietate în intervalul 13:00-14:00, deci admite că deplasarea putea avea loc și între orele 13:00-13:20, dar la acest interval de timp nu există careva testării alcoolscopice, și nici concluzii ale expertului.

Acte de procedură:

Conform fișei de repartizare a dosarului din 10.07.2025 cauza respectivă a fost repartizată în mod aleatoriu judecătorului raportor Oxana Mironov, în complet cu judecătorii: Ion Talpa (președinte) și Ecaterina Arseni.

Prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii din 22 iulie 2025 a fost acceptat Raportul cu privire la evaluarea externă a lui Oxana Mironov și s-a constatat nepromovarea evaluării, fiind dispusă eliberarea din funcție a judecătoarei Curții de Apel Nord, Oxana Mironov.

Prin încheierea președintelui Curții de Apel Nord din 22 iulie 2025 s-a dispus blocarea temporară de la repartizarea dosarelor în PIGD a judecătoarei Oxana Mironov începând cu 23 iulie 2025 până la definitivarea Hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii din 22 iulie 2025 privind acceptarea Raportului Comisiei de evaluare externă de nepromovare a evaluării și eliberarea din funcție a judecătorului.

Prin încheierea președintelui interimar al Curții de Apel Nord din 18.12.2025, din imposibilități participării în continuare a judecătorului Oxana Mironov la examinarea cauzei respective, s-a dispus redistribuirea cauzei respective prin intermediul PIGD cu respectarea principiului distribuirii aleatorii unui alt complet de judecată din cadrul Colegiului penal al Curții de Apel Nord sau judecătorilor suplineați.

Astfel, conform fișei de repartizare repetată a dosarelor din 19.12.2025 cauza respectivă a fost redistribuită în mod aleatoriul judecătorului-raportor Aurelia Andronache, în componența completului Ion Talpa (președinte) și Ecaterina Arseni (judecător).

Argumentele părților:

În ședința instanței de apel, avocatului Iurie Vrabii în interesele inculpatului Cebotari Stanislav, a pledat pentru apelului și pronunțarea unei noi decizii de achitare a inculpatului, menționând, pe de o parte, că nu există probe ce ar confirma faptul conducerii de către Cebotari Stanislav a mijlocului de transport, fiind în stare de ebrietate, în condițiile în care inculpatul a consumat alcool ulterior venirii în ospeție la martorul Țurcanu, iar pe de altă parte, invocă prezența dubii referitoare la rezultatele testării alcoolscopice. Or, inițial s-a stabilit o concentrație de 0,34 mg/l în aerul expirat, iar în sânge de 0,63 g/l, concentrație care potrivit modificărilor operate în legislația penală, în vigoare din 07.09.2024 nu se mai atribuie la categoria infracțiunilor, cît și faptul că expertul în mod neclar și incert a menționat că ”„Cebotari Stanislav putea avea concentrație de alcool etilic în sânge de cca 0,94 g/l”.

În ședința instanței de apel, inculpatul Cebotari Stanislav a pledat nevinovat, menționând că a consumat alcool după ce a fost în ospeție la martorul Țurcanu, cunoscând deja că are șofer treaz.

În ședința instanței de apel, acuzatorul de stat în persoana procurorului Liliana Pasat, a pledat pentru respingerea apelului ca fiind nefondat, cu menținerea fără modificării a sentinței contestate, menționând că vinovăția inculpatului

Cebotari Stanislav integral este confirmată prin concluziile raportului toxicologic și declarațiile martorilor Crestiniuc, Chihai și Rusu.

Aprecierea instanței de apel:

Audiind opiniile participanților la proces, cercetând materialele cauzei penale în raport cu argumentele invocate, verificând legalitatea și temeinicia sentinței în baza materialelor dosarului, Colegiul penal ajunge la concluzia că, apelul avocatului Iurie Vrabii în interesele inculpatului Cebotari Stanislav, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Drochia, sediul Central din 20 iunie 2025, este nefondat și urmează a fi respins, din următoarele considerente:

Potrivit dispoziției art. 400 alin. (1) Cod de procedură penală, sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei, cu excepția sentințelor pronunțate de către instanțele judecătorești privind infracțiunile pentru a căror săvârșire legea prevede exclusiv pedeapsă non-privativă de libertate.

Conform art. 414 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. **(2)** Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

Conform art.414 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. **(2)** Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

Potrivit art. 415 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: respinge apelul, menținând hotărârea atacată, dacă apelul este nefondat.

Aici Colegiul penal conchide că, soluția de respingere a apelului ca nefondat se adoptă însă numai după examinarea sub toate aspectele a hotărârii pronunțate de prima instanță, dacă se ajunge la concluzia că hotărârea este legală și întemeiată.

Cu titlu preliminar, Colegiul penal evidențiază că cauza penală de învinuire a lui Cebotari Stanislav în comiterea infracțiuni prevăzute la art. 264^1 alin. (4) Cod penal a fost examinată în procedură generală, din motiv că inculpații nu și-au recunoscut vina și au pledat pentru emiterea unei sentințe de achitare.

Cu titlu secund, Colegiul penal remarcă, că ***Cebotari Stanislav, fiind audiat în instanța de fond***, prin expunerea factologică, a relatat că nu îşi aduce aminte data, însă se afla la Brumă Igor la vulcanizare, când a fost telefonat de un prieten, să se ducă la el în ospeție să servească băuturi spirtoase. Astfel, el fiind în calitate

de șofer, iar Igor Brumă era pasager, s-au deplasat spre str. Independenței. Când a parcat mașina şi-a amintit că avea brățară și baza de la brățară a uzitat-o la vulcanizare, din care motiv s-a întors înapoi. Când a ajuns în curtea blocului a văzut o doamnă care nu era prea bine dispusă. A luat ce a uitat de la vulcanizare, după care au mers după *****, la el acasă. Deja ***** fiind la volan, iar el și Brumă Igor în calitate de pasageri. Când au ajuns în fața blocului, iarăși a văzut-o pe doamna care ceva nu-i convenea şi deja a intrat în discuții cu dânsa, aceasta i-a reproșat de ce merge aşa haotic, la ce i-a răspuns că așa conduce el. Ea la întrebat unde merge, și i-a răspuns că la Tudor, la etajul 2 şi dânsa i-a răspuns „bine acuși acolo va veni poliția”. Au urcat sus, au stat la masă și au servit băuturii spirtoase timp de jumătate de oră. Peste jumătate de oră urma să plece deja la o lucrare. ***** a coborât primul şi i-a zis că-l așteaptă poliția, după care a coborât și el. Poliția a întrebat a cui este mașina, a comunicat că este a lui. Fiind audiat a comunicat că este în stare de ebrietate și el le-a comunicat că, într-adevăr este, deoarece a servit recent. Apoi l-au întrebat referitor la cauză şi le-a comunicat cum a fost şi cum a venit el, apoi ***** se afla la volan. După aceasta a mers la spital pentru a demonstra că era treaz cu 40 minute în urmă. A concretizat că, atunci când a urcat la Tudor era treaz. Rezultatul testului „Drager” a arătat 0,34 mg/l. Proba de sânge i-a fost prelevată după aproximativ 2-3 ore după ce a coborât din apartament. În apartament a urcat aproximativ la orele 12:00. Nu ține minte concentrația în sânge. La Tudor au stat în jur de jumătate de oră. A servit vreo 5 pahare de rachiu şi 2 beri. Doamna din scara blocului a confirmat faptul că, a doua oară nu se afla el la volan. După ce a ieșit ***** au mai stat vreo 5 minute. Din apartament a ieșit undeva la ora 12:40. Testul ”Drager” i s-a făcut aproximativ după 40 minute la polițiști în birou. Cu o zi înainte nu a consumat băuturi alcoolice.

Concomitent, Colegiul penal remarcă că potrivit apelului înaintat, rezultă că avocatul Iurie Vrabii în interesele inculpatului Cebotari Stanislav și-a manifestat dezacordul cu sentința contestată în latura stabilirii vinovăției, considerând că în privința inculpatului urmează a fi adoptată o sentință de achitare în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală.

Notabil este și faptul că deși inculpatul Cebotari Stanislav pe parcursul cercetării judecătorești a negat cu vehemență comiterea infracțiunii incriminate, prin cererea de apel, precum și în cadrul dezbaterilor judiciare în fața instanței de apel, avocatul Iurie Vrabii a relatat că concentrația de alcool depistată în aerul și sângele lui Cebotari Stanislav potrivit modificărilor operate prin Legea nr.136 din 06.06.2024, în vigoare 07.09.2024, nu se mai atribuie la categoria infracțiunilor, fapt ce indică asupra caracterului dualist și contradictoriu al poziții de apărare.

Cu titlu de terție, Colegiul penal evidențiază că prin Legea nr.136 din 06.06.2024, în vigoare 07.09.2024 au fost operate modificării la componența art. 264^1 Cod penal.

Respectiv Colegiul stabilește că la momentul săvârșirii infracțiunii (15.04.2024) procesul penal era guvernat de legea penală în redacția Legii nr. 138 din 19.07.2018, în vigoare din 14.12.2018, iar la momentul pronunțării sentinței de condamnare (20.06.2025), procesul penal era guvernat de legea penală în redacția Legii nr.136 din 06.06.2024, în vigoare din 07.09.2024.

Conform art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire şi numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

În corespundere cu art. 113 alin. (2) Cod penal, calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

În continuare Colegiul notează că potrivit prevederilor art.8 Cod penal caracterul infracțional al faptei şi pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei. Este justificat principiul că legea penală incidentă în raport cu o anumită infracțiune trebuie să fie legea în vigoare la acea dată. Însăși rațiunea legii penale este aceea de a reglementa în exclusivitate relațiile de apărare socială existente sau născute în timpul cât ea se află în vigoare.

Potrivit art. 10 alin. (1), (2) Cod penal, legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale. **(2)** Legea penală care înăspreşte pedeapsa sau înrăutățește situația persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni nu are efect retroactiv.

Așadar, legea penală care înăspreşte pedeapsa sau înrăutățește situația persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni constituie lege penală defavorabilă.

Respectiv, legea penală defavorabilă presupune legea penală mai severă în comparație cu cea precedentă care agravează situația persoanei conține un tratament mai riguros și vizează mărirea pedepsei penale, calificare juridico-penală mai severă, extinderea cauzelor generale agravante ale pedepselor penale; impunerea unui regim de închisoare mai rigid; mărirea termenului de prescripție a răspunderii penale sau a pedepsei penale; excluderea cauzelor atenuante generale; excluderea cauzelor de reducere a pedepsei penale; excluderea cauzelor justificative sau de neimputabilitate etc. Efectul juridico-penal al acestei reguli constă în faptul că legea penală defavorabilă se va aplica doar faptelor infracționale săvârșite ulterior (după intrarea în vigoare a legi noi mai severe).

Cu privire la clarificarea normelor juridice, Curtea Europeană a reținut că dezvoltarea progresivă a dreptului penal prin intermediul procesului de creare a

dreptului este o parte bine-consolidată şi necesară a tradiției juridice în statele-părți la Convenție.

Articolul 7 din Convenție nu poate fi citit ca interzicând clarificarea graduală a regulilor răspunderii penale prin intermediul interpretării judiciare de la caz la caz, cu condiția ca evoluția care rezultă să fie conformă cu esența infracțiunii şi să fie previzibilă în mod rezonabil *(Kononov v. Latvia [MC], 17 mai 2010 §185).*

Totodată, având în vedere principiul aplicabilității generale a legilor, Curtea Europeană pentru Drepturile Omului a reținut că formularea acestora nu poate prezenta o precizie absolută. Oricât de clar ar fi redactată o normă juridică, în orice sistem de drept, există un element inevitabil de interpretare judiciară, inclusiv într-o normă de drept penal. Din nou, deşi certitudinea este dezirabilă, aceasta ar putea antrena o rigiditate excesivă. Rolul decizional conferit instanțelor de judecată urmărește tocmai înlăturarea dubiilor ce persistă cu ocazia interpretării normelor *(Del Rio Prada v. Spania [MC], 21 octombrie 2013,§ 92 şi §93).*

În acest context, Colegiul penal reține că învinuirea înaintată lui Cebotari Stanislav potrivit modificărilor operate prin Legea nr.136 din 06.06.2024, în vigoare 07.09.2024 se încadrează deja în prevederile art. 264^1 alin. (5) Cod penal stabilește răspunderea penală pentru „faptele prevăzute la alin. (1)–(4) ale aceluiași articol (implicit și conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat), săvârșite de către o persoană care nu deține permis de conducere ori care este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport sau în privința căreia a fost anulat dreptul de a conduce mijloace de transport, care se pedepsește cu amendă de la 2500 la 3000 de unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 5 ani.

Respectiv, Colegiul penal notează că aplicarea art. 264^1 alin. (5) Cod penal în redacția Legii nr. 136/2024, normă intrată ulterior în vigoare și care presupune o agravare a răspunderii penale (prin prevederea unui cuantum mai ridicat al pedepsei) – reprezintă o aplicare retroactivă a unei legi penale mai aspre, fapt interzis expres de art.10 alin.(2) Cod penal, conform căruia: „Legea penală mai severă nu se aplică faptelor comise anterior intrării ei în vigoare”, ceea ce este inadmisibil din perspectiva legalității incriminării și sancțiunii penale.

Acest principiu a fost recunoscut constant și în jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Supreme de Justiție, care au statuat că: ”aplicarea legii penale mai aspre unei fapte comise sub imperiul unei legi mai blânde constituie o încălcare a dreptului la un proces echitabil și a principiului securității juridice„.

În aserțiunea data, Colegiul penal împărtășește raționamentele instanței inferioare privind examinare cauzei penale exclusiv în temeiul legii în vigoare la data comiterii faptei, respectiv art. 264^1 alin. (4) Cod penal, și să aplice dispozițiile acesteia în mod ultraactiv, în temeiul principiului *lex mitior* consacrat de art.10 Cod penal. întrucât legea ulterioară aduce o înrăutățire a situației juridice a

inculpatului, și nu poate fi aplicată retroactiv, conform principiului neretroactivității legii penale mai aspre.

Ca urmare a celor relatate supra, Colegiul penal efectuând o sinteză a cadrului normativ și a practicii unitare a Curții Supreme de Justiție pe această categorii de infracțiunii, constată *dincolo de orice dubiu rezonabil* că acțiunile inculpatului Cernei Ion atât de organul de urmărire penală, precum și de instanța inferioară corect au fost încadrate în baza prevederilor art. 264[1] alin. (4) Cod penal *(în redacția Legii nr. 138 din 19 iulie 2018)*, cu semnele calificative: *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentrație de alcool în sânge ce depășește 0,7 g/l sau de vapori de alcool în aerul expirat ce depășește 0,35 mg/l, acțiune săvârșită de către o persoană care nu deține permis de conducere.*

În fortificarea soluției date, Colegiul penal contrar poziției apărării , vinovăția inculpatului Cebotari Stanislav integral s-a confirmat prin totalitatea de probe pertinente, concludente, utile și veridice cercetate în ședința de judecată, și anume, prin declarațiile martorilor și probelor scrise cercetate în instanța de fond și verificate suplimentar, prin citire în instanța de apel.

Colegiul penal menționează că aceste probe se completează reciproc și coroborează între ele și apreciate în cumul demonstrează incontestabil vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, fără a fi stabilite prezența dubiilor privind inadmisibilitatea acestora.

În acest mod, Colegiul penal din declarațiile martorului ***** reține că înainte de sărbătoarea de Paște, în jurul orelor două, după masă, lucra pe afară şi a auzit o mașină care mergea cu viteză, apoi a intrat într-un mod haotic în curtea blocului. Aflându-se în fața blocului, a fugit după colțul casei și a văzut cum Cebotari Stanislav a parcat mașina, de culoare roșie în fața blocului. Șoferul a coborât din mașină, a făcut câțiva pași, după care a urcat în mașină şi a plecat din nou. În mașină se mai aflau două persoane. După câteva minute a revenit aceiași persoană cu aceiași mașină, însă erau deja trei persoane. După ce a revenit, la volanul automobilului era altă persoană. Inculpatul Cebotari Stanislav era îmbrăcat într-un tricou oranj. Atunci când au coborât, le-a făcut observație, cum este posibil în așa stare să urce la volan, deoarece s-a speriat pentru ea și pentru copii. În urma observațiilor i s-a răspuns foarte urât. După răspunsul lor urât a apelat la poliție. Aceste persoane, au intrat în bloc la niște locatari. La venirea poliției, ei erau în ospeție. Inculpatul Cebotari Stanislav avea un comportament de om beat. A concretizat că diferența dintre timp a fost de 10-15 minute până la a doua venire. Nu cunoaște cât timp au stat în ospeție, 20-30 minute aproximativ.

La fel, și martorii Chihai Nicolai și Rusu Adrian au relatat că activând în serviciul patrulare, au fost solicitații pe str. Independenței, or. Drochia, unde li s-a comunicat că este o persoană în stare de ebrietate şi are un comportament

neadecvat. Ajungând la fața locului, au observat unitatea de transport, staționând în fața blocului, la volanul căruia nu era nimeni. A contactat apelanta care a solicitat serviciul 112 pentru a da explicații. Între timp din bloc a ieșit Cebotari Stanislav, apelanta l-a recunoscut şi a indicat că el a fost la volanul mijlocului de transport de model „„Nissan", de culoare roșie. Au discutat cu acesta şi ulterior au mers la Inspectoratul de Poliție Drochia, unde a fost testat cu alcotestul „Drager", după care a fost condus pentru prelevarea probelor de sânge pentru a se convinge dacă la ora indicată putea fi în stare de ebrietate sau nu putea fi. Alte detalii despre caz nu cunoaște. Comportamentul inculpatului era glumeț, nu lua în serios documentarea cazului. A infirmat toate momentele. Nu cunoaște cum a ajuns automobilul în fața blocului. La sediul poliției a fost condus pentru a fi identificat, deoarece nu avea acte la el.

În același timp, Colegiul penal relevă că în prima instanță au fost audiații și martorii Bruma Igor și ***** care au oferit declarații contradictorii, inclusiv și celor oferite de către inculpatul Cebotari Stanislav.

În acest sens, Colegiul atestă că martorul ***** a relatat că locuiește pe adresa str. *****nr. 47v, ap. 42, or. Drochia, fiind acasă de unul singur la el în ospeție a venit Cebotari Stanislav și Burma Igor cu care au servit alcool aproximativ o oră. Pe Ion Filipovici nu-l cunoaște.

Contrar declarațiilor martorului *****, inculpatul Cebotari Stanislav a afirmat că în ospeție la Țurcanu a fost împreună cu Bruma Igor și *****, și au servit alcool aproximativ 30 minute.

În același timp, fiind audiat martorul Bruma Igor a relatat că declarațiile martorului Bruma Igor care fiind audiat în cadrul ședinței de judecată a declarat că, la 15 aprilie 2024, în jurul orelor 09:00-10:00, împreună cu Cebotari Stanislav și ***** au fost în ospeție la *****. S-au deplasat cu mașina de model „Nissan Almera", de culoare roșie, la volanul căruia era *****, iar el cu Cebotari Stanislav în calitate de pasageri. Pe el l-au luat de la fratele de la auto-service. La Țurcanu au servit de două ori, câte 50 ml de alcool şi s-au pornit la lucru, iar când au ieșit afară îi aștepta poliția. Anterior, Cebotari Stanislav s-a certat cu o doamnă la intrare în curtea blocului, însă nu-şi amintește motivul conflictului. La ***** au intrat trei persoane. ***** nu a servit, deoarece era la volan. Au stat vreo 15-20 minute şi au ieșit din apartament toți trei odată. În continuare, de la fața locului s-au deplasat cu mașina lui Stanislav, iar ultimul a fost luat la poliție. L-a chemat pe Grițiuc Ion să vină să i-a automobilul, să meargă el la volan. Pe Grițiuc Ion l-au chemat, deoarece el nu are permis de conducere, dar ***** a plecat pe jos. Cebotari Stanislav nu avea semne că a servit băuturi alcoolice. Nu a simțit de la el miros de alcool.

Apreciind declarațiile martorului respectiv, Colegiul penal constată că acesta contravin atât declarațiilor martorului *****, precum și însuși declarațiilor inculpatului Cebotari Stanislav care afirmă că la volan se afla *****, iar acesta

indică că la volan a fost *****, despre care martorul Țurcanu nu a comunicat nimic.

La fel, pentru instanța de apel rămână a fi incertă necesitatea chemării lui Grițiuc Ion pentru a prelua conducerea mijlocului de transport ce aparține lui Cebotari Stanislav, în situația în care șofer al acestuia a fost *****, care după cum afirmă martorul Bruma Igor a plecat acasă pe jos, după ce inculpatul a fost reținut de poliție.

De asemenea este necesar de a evidenția și faptul că în cadrul cercetării judecătorești, în corespundere cu dispozițiile art. 371 alin. (1), pct. 2) Cod de procedură penală, au fost date citirii declarațiilor martorului ***** de la urmărirea penală, din motivul imposibilității asigurării prezenței acestuia în ședință de judecată.

Astfel, în cadrul urmării penale martorul ***** a relatat că la data de 15.04.2024, în interiorul orelor 13:00-14:00 se afla la domiciliu, când la el a venit cet. Cebotari Stanislav, cu mijlocul de transport de model „Nissan Almera", cu numărul de înmatriculare *****, condus de către ultimul, fiind însoțit de către Bruma Igor, care i-a solicitat să se deplaseze cu ei în orașul Drochia la un prieten de a lui Stanislav. Fiind de acord s-au deplasat în orașul Drochia, el cu Igor fiind în calitate de pasageri, iar Stanislav în calitate de conducător auto. Deplasându-se prin or. Drochia, cu viteză excesivă și ajunși în curtea blocului locativ de pe strada *****nr. 47, după ce a parcat mijlocul de transport a observat cum între Stanislav şi o persoană de gen feminin posibil locuitoare a aceluiași bloc s-a inițiat un conflict pe fonul conducerii neadecvate a mijlocului de transport de către Stanislav. După conflict s-au urcat la prietenul lui Stanislav pe nume Tudor, unde el a servit o cafea, Stanislav a consumat băuturi alcoolice (rachiu), după care în scurt timp aproximativ peste 10 minute el a plecat, iar Bruma şi Stanislav au mai rămas *(f.d. 45).*

În același context, Colegiul penal evidențiază că în cadrul urmării penale între Cebotari Stanislav și martorul ***** la 29.05.2024 a fost efectuată acțiunea de confruntare, în cadrul căruia inculpatul a afirmat că la 15.04.2024 în jurul orelor 12:00-13:00 se aflau pe str. *****47 V or. Drochia, în interiorul automobilului de model ,,Nissan Almera,, cu numărul de înmatriculare ***** se aflau trei persoane şi anume ***** în calitate de conducător auto, el în calitate de pasager pe bancheta din faţă şi cet. Bruma Igor se afla în calitate de pasager pe bancheta din spate a automobilului. Respectiv până pe str. *****47^{v}, adică la domiciliul lui *****, mijlocul de transport a fost condus de către *****, declarații care au fost confirmate de către martorul *****.

În cadrul aceleași acțiunii, la întrebările organului de urmărire penală, martorul ***** a menționat că nu poate să se expună asupra declarațiilor sale 28 mai 2024 oferite în calitate de martor *(f.d. 48).*

Pe această notă, Colegiul penal constată prezența unui subiectivism în declarațiile martorului ***** oferite în cadrul confruntării, or, este evident că acesta ulterior audierii sale în calitate de martor, fiind influențat de către inculpatul Cebotari Stanislav și-a schimbat declarațiile în favoarea acestuia, cu scopul de a dezincrimina acțiunile ultimului, din care motive hotărârii de condamnare urmează a fi puse declarațiile date în calitate de martor.

În aserțiunea dată, Colegiul penal din declarațiile martorilor ***** și ***** constată dincolo de orice dubiu rezonabil că Cebotari Stanislav la 15.04.2024 în intervalul orelor 13:00-14:00 a condus mijlocul de transport „Nissan Almera" cu nr./înm. *****.

Într-o altă ordine de idei, Colegiul penal atestă prezența înscrisurilor materiale care confirmă starea de ebrietate a inculpatului Cebotari Stanislav, și anume raportul de constatare nr. 202406P0198 din 23 aprilie 2024 (f.d. 24-27), și actul de corectare a greșelilor la raportul de constatare nr. 202406P0198 din 23 aprilie 2024, prin care se confirmă că în proba de sânge, prezentată pe numele cet. Cebotari Stanislav, s-a depistat alcool etilic în cantitate de 0,63 g/l (data de 15.04.2024, ora prelevării 15:45), iar din punct de vedere teoretic, Cebotari Stanislav, la orele 13:20, data de 15.04.2024 putea avea o concentrație de alcool etilic în sânge de cca 0,94 g/l și la orele 13:50, data de 15.04.2024 putea avea o concentrație de alcool etilic în sânge de cca 0,87 g/l (f.d. 81-82).

Pertinente fiind și declarațiile expertul Mocanu Victor care fiind audiat în instanța de fond la demersul apărării, a declarat că teoretic, corelarea între concentrația alcoolului etilic şi aerul expirat nu este o cifră concretă, stabilă, diferă de la caz la caz, valorile sunt diferite. Pentru expert, punctul de reper este concentrația de alcool în sânge la ora prelevării. La stabilirea concentrației de alcool s-a condus de teoria lui Widmark potrivit căruia pe oră se elimină 0,13 g/l alcool etilic din sânge. Respectiv conform acestui calcul a stabilit că la ora prelevării concentrația de alcool în sânge era de 0,63 g/l, iar în intervalul orelor 13:20 concentrația de alcool etilic în sânge putea constitui 0,94 g/l.

La fel, a concretizat că actul de corectare a greșelilor la raportul de constatare nr. 202406P0198 din 23 aprilie 2024 a fost întocmit ca urma a primirii informației de concretizare ce ține de ora prelevării, care nu era ora 13:02, dar ora 15:45, fiind comisă eroare de către asistenta medicală.

În sensul dat, Colegiul penal menționează că din informației telefonice parvenită la serviciul 112, se atestă că apelul telefonic a parvenit de la ***** la data de 15.04.2024, în jurul orelor 14:15 (f.d.6), iar din tichetul „Drager", nr. 10428 din 15.04.2024, se atestă că testarea alcoolscopică a fost realizată la orele 15:26.

Implicit, Colegiul penal din conținutul declarațiilor inculpatului Cebotari Stanislav precum și a martorului Bruma Igor se atestă că aceasta s-au aflat în ospeție la martorul ***** aproximativ 30 minute.

În același context, martorul ***** indică că a apelat serviciul unic imediat după conflictul cu Cebotari Stanislav, care a avut imediat după ce Cebotari Stanislav a parcat automobilul, înainte de intrarea în bloc.

Aceste circumstanțe indică cert că acțiune de conducere a mijlocului de transport a ajut loc până la orele 14:15, în intervalul orelor 13:00-14:00, ținând cont de cronologia evenimentelor descrise de către inculpat Cebotari Stanislav și martorii Bruma Igor și *****, inițial inculpatul a fost la domiciliu după Bruma Igor, apoi au mers la un oarecare Auto-service, apoi s-au deplasat la domiciliul lui *****, după care împreună au mers la martorul ***** în ospeție, respectiv toate aceste evenimente au avut loc până la ora 14:15.

Astfel, în optica celor reliefate, Colegiul penal apreciază critic poziția apărării privind inadmisibilitatea stabilirii stării de ebrietate a inculpatului Cebotari Stanislav în baza unor probabilități, or, ***prin natura sa, determinarea alcoolemiei implică utilizarea unor metode științifice standardizate***, recunoscute la nivel medico-legal, care pot include intervale de toleranță sau estimări bazate pe calcule de specialitate.

Prin urmare, utilizarea unor metode care operează cu probabilități nu constituie un temei de inadmisibilitate a probei, ci reprezintă un aspect ce ține exclusiv de aprecierea forței sale probante.

Totodată, partea interesată are la dispoziție mijloace procedurale adecvate pentru contestarea concluziilor expertului, inclusiv solicitarea unei expertize suplimentare sau repetate, precum și audierea expertului în ședință de judecată.

Respectiv, partea apărării făcând uz de drepturile sale procedurale în cadrul cercetării judecătorești a solicitat audierea expertului, în rezultatul căruia au fost înlăturate toate neclaritățile și impreciziile din raportul de constatare nr. 202406P0198 din 23 aprilie 2024 explicând că concentrația de alcool etilic în sângele inculpatului a fost stabilită în baza teoriei lui Widmark care prevede că pe oră se elimină 0,13 g/l alcool etilic din sânge.

În consecință, Colegiul remarcă că probabilitatea utilizată de expert se datorează metodei științifice utilizată, bazată pe un calcul matematic, de la care pot exista unele devierii nesemnificative, însă care în esență nu afectează concluzia finală, ținând cont de faptul că concentrația de alcool etilic depistat în sângele lui Cebotari Stanislav depășește cu mult pragul minim de 0,7 g/l.

Sub aspectul *laturii subiective* instanța de apel conchide că, inculpatul a acționat cu vinovăție în modalitatea intenției directe, conform dispozițiilor art. 17

din Codul penal, întrucât a prevăzut rezultatul faptei sale, l-a urmărit şi a acceptat posibilitatea producerii lui prin săvârșirea faptei. Or, Colegiul penal remarcă că infracțiunea incriminată inculpatului este una intenționată, iar conținutul intenției rezultă din materialitatea faptei *(dolus ex re)*, adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, iar ansamblul mijloacelor de probă administrate şi a circumstanțelor de fapt și de drept analizate supra denotă anume prezența unei intenții directe la săvârșirea infracțiunii de către inculpatul Cebotari Stanislav, comportament ce este strict interzis și pasibil de răspundere penale.

Finalmente, Colegiul penal din conținutul declarațiilor Cebotari Stanislav și extrasul din sistemul „eData Systems", se constată cu certitudine că inculpatul la data de 15.04.2024 nu deținea permis de conducere eliberat pe numele său, fapt ce contravine dispozițiilor pct. 10 alin. (2), lit. a) din Regulamentul Circulației Rutiere care indică, că persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede și, la cererea lucrătorilor de poliție este obligat să înmâneze pentru control permisul de conducere valabil pentru categoria din care face parte autovehiculul condus.

Pe cale de consecință, instanța ajunge la concluzie că, în acțiunile inculpatului Cebotari Stanislav sunt întrunite elementele și semnele obligatorii ale infracțiunii, prevăzute de art. 264^1 alin. (4) Cod penal - *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentrație de alcool în sânge ce depășește 0,7 g/l, acțiunii săvârşite de către o persoană care nu deține permis de conducere.*

Nerecunoașterea vinei de către inculpat instanța de apel o apreciază ca o metodă de apărare și un drept de a nu se auto incrimina garantat de art. 66 Cod de procedură penală și art. 6 CEDO, or, persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și nu poate fi calificate ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale, spre deosebire de declarațiile părții vătămate și a martorilor, care răspund penal în baza art. 312-313 Cod penal pentru darea declarațiilor mincinoase sau refuzul de a da declarații.

Din alt punct de vedere dacă bănuitul, învinuitul sau inculpatul ascunde realitatea, prin necoroborarea declarațiilor sale mincinoase cu alte probe administrate şi contrare acestora, organul judiciar poate sesiza reaua sa credință, apreciind că declarația lui nu face decât să confirme dovezile care-i indică vinovăția sau cel puțin reprezintă o metodă de apărare în cazul răspunderii penale pentru săvârșirea unei infracțiuni.

Astfel, existând în privința declarațiilor inculpatului o inevitabilă suspiciune, art. 103 alin. (2) Cod de procedură penală impune acestora o valoare probantă condiționată şi de existența altor probe în cauză, care să confirme veridicitatea lor, însă în prezentul proces penal, alte probe relevante în acest sens nu se atestă.

În continuarea acestui deziderat, planează aserțiunea că, în declarațiile persoanei acuzate de săvârșirea unei infracțiuni mereu există un subiectivism firesc, fiind tentată să nu spună tot ce cunoaște sau să denatureze adevărul în interesul personal, astfel fiind necesare în mod obligatoriu probe suplimentare în susținerea declarațiilor acestuia.

Urmare celor expuse, din conținutul apelului declarat de partea apărării, reiese că face o proprie apreciere a probelor/circumstanțelor cauzei în temeiul cărora instanța de fond și-a întemeiat soluția, argumentându-și astfel propria versiune privind circumstanțele cauzei, susținând că probele administrate nu demonstrează vinovăția sa în comiterea infracțiunii imputate, iar Colegiul penal la acest capitol invocă că nu pot fi acceptate aceste versiuni, or contravin constatărilor corecte a instanței de fond în prezenta speță, concluzii ce au fost întemeiate just pe cumulul de probe examinate, verificate, descrise şi apreciate corect de prima instanță în soluția sa, fapt pentru ce instanța de apel la capitolul dat nu a depistat careva deficiențe, urmând ca sentința instanței de fond de a fi menținută fără modificări.

La acest capitol, instanța de apel reține că apelanții nu s-au bazat exclusiv pe chestiuni imperioase ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „*efectiv*”, fiind lipsit de șanse de succes şi nu este capabil să ofere îndreptarea situației oferită de prima instanță.

Din aceste considerente, argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință, pentru a evita repetări inutile, instanța de apel le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în *Cauza Albert vs. România din 16.02.2010* statuează că, art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligă instanța să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument *(Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61),* cu toate acestea procesul echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

De asemenea, Colegiul penal nu are temei de a interveni în sentința instanței de fond nici în partea stabilirii și întinderii pedepsei aplicate inculpatului Cebotari Stanislav, or, la stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă inculpatului s-a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, acestuia aplicându-i-se o pedeapsă corectă, echitabilă și legală.

Astfel, în conformitate cu prevederile art. 7 alin. (1) Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat şi de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Potrivit art. 61 alin. (1), (2) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricții drepturilor lor. **(2)** Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cît şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Colegiul penal reține că, individualizarea pedepsei este un proces personal – rezultat al propriei convingeri al instanței de judecată, ce nu trebuie conceput ca fiind un proces arbitrar, subiectiv, el implicând obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

Conform art. 75 alin. (1), (2) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viaţă ale familiei acestuia. **(2)** În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

Subsecvent, din dispozițiile art. 75 alin. (1) Cod penal, se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată.

În conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, pedeapsa penală este echitabilă doar atunci când îndeplinește un dublu scop: pe de o parte, să sancționeze fapta comisă, iar pe de altă parte, să contribuie la reintegrarea socială a condamnatului și la prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni, atât de către acesta, cât și de către alți membri ai societății. Astfel, o pedeapsă disproporționată sau excesivă riscă să provoace efecte contrare, generând

sentimente de nedreptate, resentimente și o pierdere a încrederii în sistemul juridic, ceea ce poate submina scopurile fundamentale ale justiției penale.

În acest context, legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili măsura acesteia strict în limitele prevăzute de lege, respectând atât dispozițiile părții generale, cât și ale părții speciale a Codului penal. Mai mult decât atât, individualizarea pedepsei reprezintă un principiu de bază, care presupune adaptarea sancțiunii la circumstanțele concrete ale fiecărui caz, astfel încât măsura aplicată să fie necesară și proporțională cu scopurile legii penale și să răspundă particularităților persoanei condamnate.

Aplicând aceste principii în speța inculpatului, instanța trebuie să asigure că pedeapsa stabilită nu doar reflectă gravitatea faptei – ținând cont de natura și mijloacele comiterii infracțiunii, scopul urmărit, condițiile în care a fost săvârșită și consecințele produse – ci și particularitățile personale ale inculpatului, precum starea psihică, situația socială și familială, istoricul penal și comportamentul anterior și posterior infracțiunii.

În acest mod, cuantumul și regimul pedepsei trebuie să fie astfel calibrate încât să asigure respectarea principiului echității sociale, să faciliteze corectarea și reabilitarea inculpatei și să descurajeze recidiva, în conformitate cu standardele europene privind drepturile omului. Executarea pedepsei, prin aplicarea unui regim adecvat, trebuie să contribuie la conștientizarea necesității respectării legii penale și la prevenirea săvârșirii unor fapte similare în viitor.

Prin urmare, instanța de judecată are datoria să individualizeze pedeapsa într-un mod echilibrat și rațional, astfel încât să se realizeze în mod efectiv obiectivele justiției penale, menținând totodată respectul pentru demnitatea persoanei și garantând un tratament uman și proporțional în conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

În acest context, instanța de apel constată că, Cebotari Stanislav a fost găsit vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (4) Cod penal *(în redacția Legii nr. 138 din 19 iulie 2018)*, pentru care legea penală prevede pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore sau cu închisoare de pînă la 1 an, infracțiune care potrivit dispozițiilor art. 16 Cod penal se atribuie la categoria celor ușoare.

Totodată, Colegiul penal, menționează că, la stabilirea categorii și mărimii pedepsei s-a ținut cont de personalitatea inculpatului Cebotari Stanislav, care anterior a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Bălți din 11.04.2011 în baza art. 188 alin. (2), lit. lit. b), f) Cod penal, cu aplicarea art. 79 Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa cu închisoarea pe termen de 5 (cinci) ani, cu suspendarea executării condiționate a pedepsei pe un termen de probă de 3 (trei) ani; și prin sentința Judecătoriei Bălți din 03.06.2019 în baza art. 264^1 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității

pe un termen de 150 (una sută cincizeci) ore, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 (trei) ani, nu a tras concluziile necesare, nu a mers pe calea corijării, ci a comis o nouă infracțiune similară.

La fel, Colegiul penal evidențiază că în sarcina inculpatului Cebotari Stanislav nu a fost stabilită prezența circumstanțelor atenuante şi agravante prevăzute la art. 76, art. 77 Cod penal, și nici acuzatorul de stat la întocmirea rechizitoriului nu a identificat prezența acestora.

Reieșind din circumstanțele cauzei, Colegiul penal constată că prezența antecedentelor penale deși stinse, caracterizează negativ personalitatea inculpatului și care conturează o personalitate antisocială, profund deviantă, care sfidează în mod repetat normele de conviețuire socială și valorile fundamentale ocrotite de lege, și care indică asupra pericolului social ridicat pe care-l reprezintă acesta, justificând aplicarea unei măsuri restrictive ferme.

Respectiv, în asemenea situații, pentru a fi atins scopul legii penale urmează a se interveni mai prompt, prin aplicarea unor sancțiuni mai severe, pentru ca inculpatul, precum și alte persoane, să-și facă concluziile de rigoare, pentru a nu fi admise pe viitor săvârșirea unor astfel de fapte prejudiciabile, calificate ca infracțiuni.

Mai mult ca atât, pedeapsa penală are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, concretizând dezaprobarea legală și judiciară atât în ceea ce privește fapta penală săvârșită, cât și în ceea ce privește persoana inculpatului.

Pe de altă parte, pedeapsa trebuie să fie astfel individualizată încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte penale similare.

Tot aici se reține că, corectarea și reeducarea condamnaților constă în extirparea mobilurilor negative din conștiința lor, mobiluri care au determinat săvârșirea infracțiunilor.

Mai mult ca atât, Colegiul penal conchide că atitudinea delăsătoare a inculpatului, de persistență în comiterea infracțiunilor în general, îl face incompatibil cu clemența conținută a unor pedepse non-privative de libertate, altfel spus, ar fi oarecum şi *in extremis* chiar o agravantă.

În contextul circumstanțelor relevate supra, Colegiul concluzionează că la individualizarea pedepsei penale au fost respectate limitele de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunii incriminate la art. 264^1 alin. (4) Cod penal *(în redacția Legii nr. 138 din 19 iulie 2018)*.

Concomitent, ținând cont de faptul că sentința primei instanță nu a fost contestată de către partea acuzării, prin prisma efectului devolutiv al apelului, Colegiul penal conchide asupra temeiniciei individualizării modalității de executare a pedepsei.

Finalmente, Colegiul penal concluzionează asupra temeiniciei soluției primei instanțe în latura încasării din contul inculpatului Cebotari Stanislav în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 306 lei, or, acestea au fost suportate pentru efectuarea raportului de constatare nr. 202406P0198 din 23 aprilie 2024, și cad sub incidența prevederilor art. 227 și art. 229 Cod de procedură penală și care urmează a fi puse în sarcina autorilor infracțiunii, având în vedere că la momentul derulării acțiunilor de urmărire penală aceste cheltuieli au fost suportate de stat, deoarece procesul penal era guvernat de principiul prezumției nevinovăției, iar în situația în care în cadrul cercetării judecătorești a fost dovedită pe deplin vinovăția inculpatului Cebotari Stanislav, acesta urmează să recupereze cheltuielile judiciare suportate de stat pentru efectuarea la caz a expertizelor judiciare.

Generalizând aspectele invocate, Colegiul penal ajunge la concluzia privind respingerea apelului avocatului Iurie Vrabii în interesele inculpatului Cebotari Stanislav și apelul suplimentar al avocatului Iurie Vrabii în interesele inculpatului Cebotari Stanislav declarat împotriva sentinței Judecătoriei Drochia, sediul Central din 20 iunie 2025 ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței atacate fără modificări.

În conformitate cu prevederile art. art. 415 alin. (1) pct. 1) lit. c), 417-418 Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Apelul avocatului Iurie Vrabii în interesele inculpatului Cebotari Stanislav și apelul suplimentar al avocatului Iurie Vrabii în interesele inculpatului Cebotari Stanislav declarate împotriva sentinței Judecătoriei Drochia, sediul Central din 20 iunie 2025, prin care Cebotari Stanislav a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 264^1 alin. (4) Cod penal se respinge ca fiind nefondat, cu menținerea respectivei sentințe fără modificări.

Decizia este susceptibilă de a fi pusă în executare din momentul adoptării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 (două) luni de la data comunicării deciziei integrale.

Dispozitivul deciziei integrale pronunțat public şi decizia integrală înmânată/ expediată părților la 09.04.2026.

Președintele ședinței: **Judecător:** **Judecător:**